

# Helena Malinowska-Łazarczyk

---

## Cedynia, woj. szczecińskie. Stanowisko 2

---

Informator Archeologiczny : badania 16, 181-182

---

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BILCZEW, gm.Kramsk  
woj.konińskie  
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe  
w Koninie

Badania prowadzili mgr Krystyna Olińska i mgr Krzysztof Gorczyca. Finansowało Muzeum Okręgowe w Koninie. Drugi sezon badań. Wczesno-średniowieczne cmentarzysko rządo-  
we /XI/.

Kontynuowano badania we wschodniej partii stanowiska. Zbadano 219 m<sup>2</sup>. Wyeksplorowano 5 grobów szkieletowych orientowanych na osi E-W. Wyposażenie pochówków było bardzo skromne, znaleziono jedynie 2 noże. W jednym z grobów zaobserwowano ślady rozłożonej drewnianej trumny. Na podstawie dotychczasowych wyników badań należy przypuszczać, że cmentarzysko ma niewielkie rozmiary - uchwycono 3 rzędy grobów. Sygnalizowane w poprzednim sprawozdaniu obecność grobów ciałopalnych nie znalazła potwierdzenia.

Materiał i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koninie.

Badania będą kontynuowane.

BŁOTNICA STRZELECKA, gm.Strzelce opolskie  
woj.opolskie  
Stanowisko A

patrz  
okres wpływów rzymskich

BOGUCIN, gm.Raciąż  
woj.ciechanowskie  
Stanowisko 2

patrz  
okres wpływów rzymskich

CEDYNIA  
woj.szczecińskie  
Stanowisko 2

Muzeum Narodowe  
w Szczecinie

Badania prowadziła dr Helena Malinowska-Lazarczyk. Finansowało Muzeum Narodowe w Szczecinie. Czternasty sezon badań. Cmentarzysko średniowieczne /X-XIV w./.

Prace badawcze kontynuowano na południowym stoku wzgórza celem uchwycenia dalszego przebiegu rowu (rodzącego cmentarzysko). Ustalono przebieg rowu, który u podnóża południowego stoku wzgórza, mniej więcej w jego połowie, wypłycał się i zanikał.

Dalsze wykopy założono w północnej części wzgórza. Wyeksplorowano 1 ciałopalny grób ludności kultury żużyckiej i 23 średniowieczne pochówki szkieletowe. Groby występowały w trzech warstwach, a głębokość ich zalegania sięgała do 120 cm od powierzchni darni. Wszystkie pochówki usytuowane

były na osi W-E, głowami zwrócone w kierunku zachodnim lub południowo-zachodnim. Znaczna część zmarłych pochowana została w drewnianych trumnach. Na wyposażenie składały się przedmioty użytku codziennego, jak: noże i krzesiwa, monety oraz ozdoby.

Prace winny być kontynuowane w północnej partii wzgórza celem uchwycenia od tej strony zasięgu cmentarzyska oraz przebiegu rowu w jego części północnej.

CEDYNIA  
woj.szczecińskie  
Stanowisko 2a

Muzeum Narodowe  
w Szczecinie

Badania prowadził mgr Antoni Porzeziński. Finansowało Muzeum Narodowe w Szczecinie. Szósty sezon badań. Cmentarzysko szkieletowe z 2 poł.X-XI w.; osada wczesnośredniowieczna XI-XII w. oraz osada łużycka z okresu halsztackiego.

Prace kontynuowano w północno-wschodnim sektorze stanowiska na powierzchni 500 m<sup>2</sup>. Odsłonięto i wyeksplorowano 1 grób szkieletowy, 2 obiekty wczesnośredniowieczne /jamy/ oraz 10 obiektów /w tym 3 paleniska i 4 jamy/ reprezentujących osadnictwo ludności kultury łużyckiej z okresu halsztackiego. Uzyskane wyniki badań pozwalają na dokładne określenie zasięgu cmentarzyska wczesnośredniowiecznego w północno-wschodniej części stanowiska, jak również na szczegółową lokalizację przestrzenną osadnictwa łużyckiego, sięgającego po rubież stanowiska 2.

CHMIELENO  
woj.gdańskie  
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne  
w Gdańsku

Badania prowadziła dr Barbara Lepówna /Gdańskie Stanowisko Archeologiczne IHKŁ PAN/. Konsultantem był doc.dr hab. Leon J.Luka. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Szósty sezon badań. Grób wczesnośredniowieczny, od XIII w. siedziba kasztelana.

Kontynuowano prace w wykopie IIIa /wał/, w poprzedzającym sezonie badawczym doprowadzonym tylko do głębokości 70 cm. Zdjęto kolejne warstwy słabo zachowanej, strawionej przez pożar konstrukcji skrzyniowo-przekładkowej wału. We wschodniej części wykopu na głębokości 2,5 m osiągnięto stopę fundamentową wału, do którego budowy użyto rudoczerwonych żwirów, nawiezionych tu z nad jeziora